

Intersectional rhythmanalysis: Power, rhythm, and everyday life – Emily Reid-Musson

Text vychází z Lefebvovy rhythmanalysis, *Kritiky každodenního života*, přičemž poukazuje na to, jak se skrze rytmicitu produkují nerovné subjektivní pozice mezi migranty v Kanadě a mezi majoritní společností. Lefevre poukazuje na to, jaký má v povalečné Francii kapitalismus vliv na každodenní život mužů, a jak se manifestuje skrze každodenní rytmicitu v urbánním prostoru. Tato rhythmanalysis byla/je ovlivněna feministickou školou, která upozornila na nerovnosti mezi muži a ženami, nejen ve veřejném a soukromém sektoru, ale taktéž na nerovný přístup k časovému „kapitálu“ mezi muži a ženami. Tato analýza taktéž vychází z Marxistické perspektivy argumentujíc, že každodenní rytmy kontinuálně porušují ustavení lineárního a abstraktního časoprostoru, a poukazuje na to, že každodenní život, práce, a rozdílná časovost je zdrojem odcizení. Autor tak v textu rozšiřuje právě tuto Lefevrovu rhythmanalysis, kterou se snaží využít v širším spektru subjektivních pozic. Vymezuje se vůči Lefebvovi tím, že onu analýzu užívá k intersekcionalitě, tedy ke zkoumání rasových, genderových nerovností, přičemž Lefevre se zabýval zejména „bílými muži“. Ačkoliv „ženská“ zkušenost je pro něj relevantní, zůstává jen na úrovni pozorování, nepromítá se však v rámci systematické analýzy. Jeho analýza selhává systematicky teoretizovat genderové vykořisťování, otázku prostorovosti a subjektivity tak nedává do kontextu s rasovou či třídní nerovností. Proto se autor snaží onu intersekcionalitu s využitím rhythmanalysis rozvíjet.

Využívá koncepty polyrhythmia – k označení různých ko-existujících rytmů. Eurhythmia jako soubor rytmů, které jsou rutinní a mají normalizační a naturalizační kvalitu. A poté užívá konceptu arrhythmia jakožto „nesouhlasných“ rytmů nebo rytmů, které nefungují dohromady, a tak může dojít ke zlomu, který může vytvořit fatální potíže/chaos.

Hlavním argumentem článku je, že určitá rytmicita tvoří každodenní disciplinární podmínky, které tak dávají základ vykořisťující migraci a mobilitě tak, aby setrvala ve svém nastavení/fungování. Rytmus podle autora odráží intersekcionalní mocenské kategorie jako je gender, rasa, třída nebo koloniální hranice, které jsou právě zakořeněné v časoprostorovém uspořádání. Uvádí, že mocenské rozdíly a temporalita jde ruku v ruce s časovým uspořádáním ekonomie, politiky a sociálních vztahů. Ukazuje to na případě sezónní pracovní migrace v Kanadě, kam migranti přijíždějí pravidelně na několik měsíců ročně, jsou však velmi omezeni časoprostorově – tím, kde se mohou vyskytovat (díky prostorové vzdálenosti a omezenému přístupu k dopravním prostředkům mají omezenou možnost pohybu v prostoru a využíváním služeb a různých sociálních zařízení), zároveň mají i omezený volný čas. Právě ona „nesvoboda“ se stane součástí každodenního rytmu a rutiny, a proto se tak tento rytmus spolupodílí na re/produkcii rasových, genderových a třídních nerovností. Dochází tak k závěru, že rytmicita migrujících mužů se liší od běžné rytmicity bílých Kanadčanů a jejich každodenního života. Taktéž zkušenost žen migrantek se odlišuje od mužů migrantů, ale i od majoritní společnosti. Jejich možnosti disponovat a zacházet se svým volným časem je značně omezena. Kontrola nad rytmicitou je obsažena v režimu pracovní migrace a stejně tak v sociálních rozdílech, které v sobě ona migrace obsahuje. Tato kontrola časovosti a prostorovosti u migrujících je tak predispozicí k dobře známému, ale méně předvídatelnému riziku v každodenním životě – jako onen případ sražení dvou cyklistů. Rhythmanalysis tak rozvíjí možnosti ke studiu nových technik ovládajících každodenní životy s ohledem na rasu, gender, třídu a ostatní nerovnosti.